



**UKRAINIAN ORTHODOX
METROPOLITAN CATHEDRAL
OF THE HOLY TRINITY**

SUNDAY BULLETIN

**ЧЕТВЕРТА НЕДІЛЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ
ПАМ'ЯТЬ СВ. ІОАНА ЛІСТВІЧНИКА**

**FOURTH SUNDAY OF THE GREAT FAST
COMMEMORATION OF ST. JOHN CLIMACUS**



14-го квітня



April 14th

ВІТАЄМО!

Ласкаво просимо до Митрополичої Катедри Пресвятої Тройці. Ми надзвичайно раді, що Ви рішили бути на Літургії разом з нами. Просимо приєднатися до нас після Св. Літургії в нашій аудиторії для зустрічі і знайомства за чашкою кави.



ПРИЧАСТЯ

Ми радо вітаємо Вас на сьогоднішнє Богослуження. Прийміть до уваги, що Православні Християни, котрі постом, молитвою і Св. Сповіддю належно до Таїнства Причастя приготувалися - можуть приступати. Після закінчення Літургії, підходьте, будь ласка, до цілування хреста і на бажання беріть по кусочку просфори (посвячений хліб). Просить ся представитися нашому священикові під час товариської зустрічі при каві та запитати його як стати членом Православної Церкви.



Якщо маєте будь-які питання щодо Православної Церкви чи катедральної парафії Пресвятої Тройці,— запитуйте о. Григорія після Богослуження або зателефонуйте до нього.

WELCOME VISITORS!

Welcome to the Metropolitan Cathedral of the Holy Trinity. We are pleased you chose to be here today. Please join us downstairs for Coffee after the Liturgy, so we have the opportunity to meet you.



Receiving Holy Communion

We are pleased to welcome you to worship with us today. Please note that only Orthodox Christians who have prepared themselves with prayer, fasting and confession may approach to receive Holy Communion. Everyone is welcome to receive the blessing and partake of the blessed bread (Antidor) at the dismissal. Please introduce yourself to our pastor during the coffee hour and ask him about membership in the Orthodox Church.



If you have any questions about the Orthodox Church or the Holy Trinity Cathedral parish in particular, we will be glad to answer. Please see Fr. Gregory after the services or call him.

ПРЕПОДОБНИЙ ІОАН ЛІСТВИЧНИК



Преподобний Іван Ліствичник вшановується Святою Церквою як великий подвижник і автор чудового духовного твору, звісного під назвою "Ліствиця", тому преподобний і здобув прізвисько Ліствичника.

Про походження преподобного Івана майже не збереглося відомостей. Існує переказ, що він народився близько 570 року і був

сином святих Ксенофонта і Марії, пам'ять яких святкується Церквою 26 січня. У шістнадцять років юнак Іван прийшов до Синайського монастиря. Наставником і керівником преподобного став авва Мартирій. Після чотирьох років перебування на Синаї святий Іван Ліствичник був пострижений в іноцтво. Один з присутніх при постризі, авва Стратигій, передбачив, що він стане великим світільником Церкви Христової. Протягом 19-ти років преподобний Іван трудився у послузі своєму духовному отцеві. Після смерти авви Мартирія преподобний Іван вибрав відлюдницьке життя, віддалившись до пустинного місця, званого Фола, де провів 40 років у подвизі безмовності, посту, молитви і в сльозах покаяння. Не випадково у "Ліствиці" преподобний Іван так говорить про сльози покаяння: "Як вогонь спалює і знищує хмиз, так чиста сльоза змиває всі нечистоти, зовнішні та внутрішні". Сильна і дієва була його свята молитва, про це свідчить приклад з життя

угодника Божого.

У преподобного Івана був учень, чернець Мойсей. Одного разу наставник наказав своєму учневі наносити в сад землі для грядок. Виконуючи послух, чернець Мойсей із-за сильної літньої спеки приліг відпочити під тінню великої кручі. Преподобний Іван Ліствичник знаходився в цей час в своїй келії і відпочивав після молитовної праці. Раптово йому з'явився чоловік поважного вигляду і, розбудивши святого подвижника, з докором сказав: "Чому ти, Іване, спокійно відпочиваєш тут, а Мойсей знаходиться в небезпеці?" Преподобний Іван негайно прокинувся і став молитися за свого учня. Коли його учень повернувся увечері, преподобний запитав, чи не трапилося з ним що-небудь погане. Чернець відповів: "Ні, але я наразився на велику небезпеку. Мене ледь не роздавив великий уламок каменя, що відірвався від кручі, під якою я опівдні заснув. На щастя, мені почулося уві сні, що ти кличеш мене, я схопився і кинувся бігти, а в цей час з шумом впав величезний камінь на те саме місце, з якого я втік..."

Про спосіб життя преподобного Івана відомо, що харчувався він тим, що не заборонялося статутом постницького життя, але - помірно. Не проводив ночей без сну, хоча спав не більш того, скільки необхідно для підтримки сил, щоб безперестанним неспанням не погубити розуму. "Я не постив надмірно, - говорить він сам про себе, - і не вдавався до посиленого нічного пильнування, не лежав на землі, але упокорювався.., і Господь скоро врятував мене". Примітний наступний приклад упокорювання преподобного Івана Ліствичника. Обдарований високим проникливим розумом, навчений глибоким духовним досвідом, він з любов'ю повчав усіх захожих до нього, скеровуючи їх до спасіння. Але коли деякі, через заздрість, почали дорікати йому в багатослівності, яку вони пояснювали пихатістю, то преподобний Іван наклав на себе мовчання, щоб не подавати приводу для засудження, і мовчав протягом року. Заздрісники усвідомили свою помилку і самі звернулися до подвижника з проханням не позбавляти їх духовної користі співбесіди.

Приховуючи свої подвиги від людей, преподобний Іван іноді усамітнювався в печері, але слава про його святість розповсюдилася далеко за межі місця подвигів, і до нього невпинно приходили відвідувачі всіх звань і станів, що ждали почути слово повчання і спасіння. У віці 75-ти років, після сорокалітнього подвижництва в самоті, преподобний був вибраний ігуменом Синайської обителі. Близько чотирьох років управляв преподобний Іван Ліствичник святою обителлю Синаю. Господь наділив преподобного до кінця його життя благодатними дарами прозорливості і чудотворінь.



П і д ч а с
у п р а в л і н н я
м о н а с т и р е м
н а
п р о х а н н я
с в я т о г о
І в а н а,
і г у м е н а
Р а ї ф с ь к о г о
м о н а с т и р я
(п а м ' я т ь
в С и р н у
с у б о т у),
і б у л а
н а п и с а н а
п р е п о д о б н и м
з н а м е н и т а
"Л і с т в и ц я"
-
к е р і в н и ц т в о
д л я
с х о д ж е н н я
д о
д у х о в н о ї
д о с к о н а л о с т і.
З н а ю ч и
п р о
м у д р і с т ь
і д у х о в н і
д а р у в а н н я
п р е п o d o б н o г o,
Р а ї ф с ь к и й
і г у м е н
в і д і м е н і
в с і х
ч е н ц і в
с в о є ї
o б и т е л і
п р o с и в
н а п и с а т и
д л я
н и х
"д і й с н е
н е у х и л ь н е

к е р і в н и ц т в о
д л я
н а ш а д к і в,
і н е м о в
с х о д и
у т в е р д ж е н і,
я к і
o х o ч и х
п і д в o д я т ь
д о
N e б e с н o ї
б р а м и...".
П р e п o d o б н и й

Іван, що відрізнявся скромною про себе думкою, спочатку зніяковів, але потім з послухом приступив до виконання прохання раїфських ченців. Свій твір преподобний так і назвав - "Ліствиця", пояснюючи назву таким чином: "Спорудив я драбину сходження... від земного до святого... на зразок тридцяти років Господнього повноліття, знаменно спорудив сходи з 30 сходин, по яких, досягнувши Господнього віку, станемо праведними і безпечними від падіння". Мета цього твору - навчити, що досягнення спасіння вимагає від людини нелегкого самозречення і посиленних подвигів. "Ліствиця" припускає, по-перше, очищення гріховної нечистоти, викорінювання пороків і пристрастей в старій людині; по-друге, відновлення в людині образу Божого. Хоча книга була написана для ченців, будь-який християнин, що живе у світі, отримує в ній надійного путівника для сходження до Бога, і стовпи духовного життя - преподобний Феодор Студит (пам'ять 11 листопада і 26 січня), Сергій Радонежський (пам'ять 25 вересня і 5 липня), Йосип Волоколамський (пам'ять 9 вересня і 18 жовтня) та інші - посилалися у своїх повчаннях на "Ліствицю" як на найкращу книгу для спасительного керівництва.

Зміст одного із ступенів "Ліствиці" (22-ий) розкриває подвиг винищування пихатості. Преподобний Іван пише: "Пихатість висловлюється при кожній чесноті. Коли, наприклад, зберігаю піст - пишаюсь, і коли, приховуючи піст від інших, вирішую їсти, знову пишаюсь - розсудливістю. Одягнувшись в світлий одяг, перемагаюся шанобливістю і, переодягнувшись у дрантя, пишаюсь. Якщо говорити почну - потрапляю під владу пихатості. Якщо мовчати захочу, знову вдаюся до неї. Куди не поверни це терня, воно все стане колюками догори. Пихатий... на перший погляд шанує Бога, а в дійсності більше прагне догодити людям, аніж Богові... Люди високого духу зносять образу благодушно і охоче, а слухати похвали і не відчувати ніякої приємності можуть тільки святі і непорочні... Коли почувеш, що ближній або друг твій в очі або позаочі лихословить тебе, похвали і полюби його... Не той показує упокорювання, хто сам

себе лає: як бути нестерпним самому собі? Але хто, збезчещений іншим, не зменшує своєї любові до нього... Хто звеличився природними даруваннями - щасливим розумом, високою освіченістю, читанням, приємною вимовою і іншими подібними рисами, які легко здобуваються, той ніколи не набуває дарів надприродних. Бо хто в малому не вірний, той і в великому буде не вірний і пихатий. Часто трапляється, що Сам Бог упокорює пихатих, насилаючи несподіване безчестя... Якщо молитва не винищить пихатого помислу, пригадаймо розлучення душі з тілом. Якщо і це не допоможе, злякаємо його ганьбою Страшного Суду. "Той хто підноситься, буде понижений" вже навіть тут, раніше майбутнього обітованого життя. Коли ті, що хвалять, або краще - лестивці, почнуть хвалити нас, негайно пригадаймо всі беззаконня свої і знайдемо, що зовсім не вартуємо ми того, що нам приписують".

Цей та інші приклади, наведені в "Ліствиці", служать зразком тієї святої заповзятості щодо свого спасіння, яка необхідна кожній людині, охочій жити благочестиво, а письмовий виклад його думок, як плід багатьох і витончених спостережень його над своєю душею і глибокого духовного досвіду, є керівництвом і великою допомогою на шляху до істини і добра.

Ступені "Ліствиці" - це перехід з сили в силу на шляху прагнення людини до досконалості, яка не водночас, але тільки поступово може досягатися, бо, за словом Спасителя, "Царство Небесне силою береться, і ті, що вживають зусилля захоплюють його" (Мф. 11, 12).



ПАРАФІЯЛЬНІ ОГОЛОШЕННЯ

ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ ПРИ КАВІ

Запрошуємо усіх учасників по сьогоднішнім Богослуженні, перейти до катедральної аудиторії на каву і перекуску та поспілкуватися між собою.



СВЯТО-ТРОЇЦЬКІ СЕНЬЙОРИ

В середу 17-го квітня, відбудеться зараз після Літургії Ранішосвячених Дарів зустріч в Катедральній аудиторії.

Гість: Слово Митрополита Юрія

Запрошуємо усіх зацікавлених до участі!

ПАСХАЛЬНІ КВІТИ

Як це в минулому бувало, Сестрицтво звертається до Катедральної родини, щедро жертвувати на Пасхальні Квіти.

Ці квіти прикрашуватимуть Господній гріб в Страсну П'ятницю, а тоді наш храм упродовж Пасхального сезону.

Висловлюємо нашу подяку наперед за вашу щирість!



Відділ Союзу Українок Канади

Ім. Лесі Українки

сердечно запрошує Вас і Ваших знайомих на
ЧАЙНЕ ПРИЙНЯТТЯ У ВЕРБНУ НЕДІЛЮ

що відбудеться

в неділю 28-го квітня

від години 12:30 по полудні до 2:30

в аудиторії Катедри Пресвятої Тройці

**Великоднє печиво—Писанки на продаж—Розігравка
при дверях**

Увага:

Якщо ви знаєте, що хтось із вірних нашої церковної родини занедужав і перебуває на лікуванні в лікарні чи вдома, або потребує необхідної пастирської опіки, ласкаво просимо Вас, повідомити про це отця Григорія, настоятеля.

Можна перед Літургією подати священику список осіб, які просять молитися за їх здоров'я або за видужання хворих.

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖЕНЬ В КАТЕДРІ

17-го квітня - середа.

- ❖ Сповідь: 9:00 год. ранку
- ❖ Літургія Раніш Освячених Дарів: 9:30 год. ранку.

20-го квітня—субота.

Похвала Пресвятої Богородиці

Говіння Духовенства та їхніх родин та вірних

- ❖ Сповідь: о 8:30 год. ранку
- ❖ Божественна Літургія: о 9:30 год. ранку.
- ❖ Велика Вечірня: о 5:00 год. вечора.
Сповідь після Вечірні.

21-го квітня — Неділя 5-та Великого посту.

Пам'ять Преподобної Марії Єгипетської

- ❖ Сповідь: о 9:30 год. ранку.
- ❖ Часи: о 9:30 год. ранку
- ❖ Божественна Літургія: о 10:00 год. ранку.

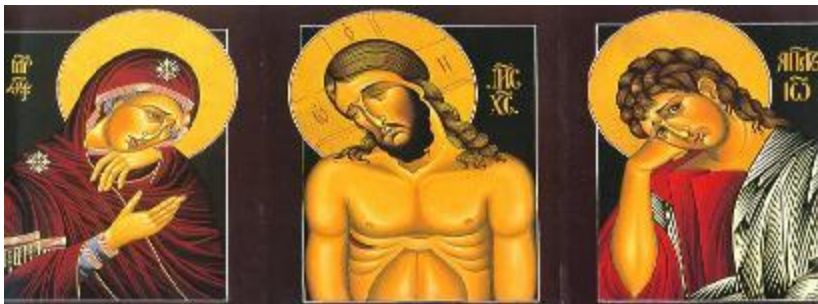


СЛУЖБА В СУБОТУ ВЕЧЕРІ

Це є перша служба Воскресіння Христового. Божественна Літургія наступного дня вранці є другою службою. Неділя починається напередодні ввечері, як і в Біблії, “І був вечір, і ранок: день перший”. Таким чином, Вечірня в суботу ввечері не тільки для тих, хто готується прийняти Святе Причасття, але і для всіх віруючих також. Як православні християни ми знаємо, що радість святкування Воскресіння не повинна зводитися просто до лише Божественної Літургії. Радше буде дуже корисно для нас, якщо братимемо участь в обох цих службах, як праведники Старого і Нового Завіту це робили - увечері і вранці.

ВІННІПЕГСЬКЕ БЛАГОЧИННЯ

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖЕНЬ



14-го квітня - 4-ТА НЕДІЛЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ
- ПРЕПОДОБНОГО ІОАНА ЛІСТВИЧНИКА -
ЗШЕСТИЯ СВЯТОГО ДУХА—ТОЛСТОЙ

- Пасія: о 5:00 год. вечора.
- Проповідує: о. Євген Максим'юк
- Доповідь: Протоіерей Роман Божик

17-го квітня - 5-ТА СЕДМИЦЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ
КАПЛИЦЯ КОЛЕГІЯ Св. АНДРІЯ/МІСІЯ ЧЕСНОГО ХРЕСТА

- Канон св. Андрія Критського: о 6:00 год. вечора.

21-го квітня - 5-ТА НЕДІЛЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ
- ПРЕПОДОБНА МАРІЯ ЄГИПЕТСЬКА -
ЦЕРКВА УСІХ СВЯТИХ

- Пасія: о 6:00 год. вечора.
- Проповідує: о. Іван Максим'юк
- Доповідь: Протопресвітер Др. Олег Кравченко



THE ANNUNCIATION OF THE MOST HOLY THEOTOKOS



St. John was born, most likely, in Constantinople in 525. He received a good education, for which he was subsequently called *Scholasticus*. At the age of 16 he went to Sinai, entirely submitted himself to the Elder Martyrius and had no will of his own. At the age of 20 he was tonsured by his elder.

The region of the holy Mount of Sinai served already in the 4th century as the dwelling of a multitude of anchorites, drawn there both by the sacred remembrance of the Old Testament miracles which had been performed there, and of the Prophets Moses and Elias, and by the silence of these mountains and valleys and the fact that the whole peninsula was nearly uninhabited. At first the Sinai anchorites had no common monastery: they lived in cells scattered about the mountains and valleys, and only on Saturday evening did they assemble in the church which had been built, according to tradition, by the Empress St. Helena in the 4th century on the site of God's appearance to the Prophet Moses in the Burning Bush. In this church the anchorites spent the whole night in prayer together, on Sunday morning they communicated of the Holy Mysteries, and again dispersed to their cells. In the 4th and 5th centuries the anchorites of Sinai were often subjected to attacks by Saracens, from which many received also a martyr's death. Therefore, when the pious Emperor Justinian ascended the throne, the Sinai fathers, having heard of his pity toward holy places, begged him to build a fortified monastery for them. St. Justinian heard their petition, and at his command at the base of Mount Sinai a monastery was erected, the same that exists on this very place to the present day.!

A monk of Sinai relates: "Once Abba Martyrius came with Abba John [Climacus] to Anastasius the Great; and the latter looked at them and said to Abba Martyrius: 'Tell me, Abba Martyrius, where is this youth from, and who tonsured him?' He replied: 'He is your slave, Father, and I tonsured him.' Anastasius said to him: 'O, Abba Martyrius, who would have thought that you would tonsure the abbot of Sinai?' And the holy man was not mistaken."

Another time Abba Martyrius, likewise taking St. John with him, went to the great John the Sabbaite, who was then staying in the desert of Gudda. Seeing them, the Elder rose, poured water, washed the feet of Abba John and kissed his hand; Abba Martyrius' feet, however, he did not wash, and later, when his disciple Stephen asked why he had acted thus, he answered: "Believe me, child, I do not know who this youth is; but I received the abbot of Sinai and washed the feet of the abbot."

Likewise also Abba Strategius, on the day of St. John's tonsure, prophesied concerning him that he would be a great luminary.

After the death of his preceptor, with whom he had remained in obedience for 19 years, St. John went off to the desert, where he spent 40 years in seclusion. As a man already old, at the age of 75, St. John was chosen abbot of Mount Sinai.

"On the very day that John was made our abbot," relates the same monk, "and when there had come to us about 600 visitors, and they all sat eating, John saw a man with short hair, dressed in the Jewish fashion in a white tunic, who walked about everywhere like some kind of manager and gave instructions to the cooks, economi, cellarers, and other officials. When the people had dispersed and the officials sat at table, they looked for this man who had been walking everywhere and giving instructions, but found him nowhere. Then the slave of God, our Father John said to us: "Let him go; lord Moses did nothing strange in serving in his own place."

On the Red Sea, two days' journey from Mt. Sinai,

there existed in St. John's day the Monastery of Raithu, now in ruins, which was in constant and close contact with the Monastery of Mt. Sinai. The abbot and brethren of this monastery, knowing the spiritual height of St. John as a "truly great leader of all who have chosen the angelic life" of monasticism, begged him to write for them "a book like the divinely-written tablets of Moses, for the instruction of the New Israelites," a book which "like a ladder set up, will lead aspirants to the gate of heaven." In answer to their request, St. John wrote the book which has been of such great benefit to generations of Christians, known to all as the *Ladder*".

It is not known how long the Saint was abbot, but later, having left his brother George in his place, he again went off to be silent. It is likewise unknown at what age he reposed, although it is known that he was still alive in the year 600. He is commemorated by the Church on March 30, and, as a mark of the importance of his spiritual writings to the whole of the faithful the Fourth Sunday of Great Lent is dedicated to his memory.



PARISH ANNOUNCEMENTS

HOLY TRINITY SENIORS

Our meeting will be held on **Wednesday, April 17** after the Divine Liturgy of the Presanctified Gifts :

Guest: Message delivered by Metropolitan Yuriy

We invite everyone to attend and enjoy the fellowship!

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA LESIA UKRAINKA BRANCH

Cordially invites you and your friends to their

PALM SUNDAY TEA

Holy Trinity Auditorium—1175 Main Street

Sunday, April 28, 2013

12:30 to 2:30 p.m.



**Easter Baking—Easter Eggs—"Silent Auction" -
Door prizes**

PASCHA FLOWERS

As in the past years, the Sisterhood, is appealing to members of our Cathedral family, to generously donate towards the Paschal Flowers Collection.

These flowers will be adorning the Tomb of Christ on Holy and Great Friday, and then for Pascha and throughout the festive services.



Holy Trinity Cathedral
presents its

CASHA RAMA RAFFLE

Draw to be held on **Sunday June 23rd** in the Cathedral Auditorium at 1:00 p.m.

◀SUPPORT YOUR PARISH FUND RAISER!▶

Pickup your raffle books from your church mail boxes.
Additional books may be obtained from Paul Lasko.

Veselka Ukrainian Orthodox Summer Camp

ВЕСЕЛКА- ТАБІР 2013

VESELKA

2 Week Program Features:

- **Arts & Crafts; Sports & games**
- **Beginner Ukrainian language**
- **Orthodox Faith study**
- **Campfires, Zabavas, culinary arts (Ukie style!)**
- **Swimming, watersports**
- **And Much, Much More!!**

2013 Theme: 50th Year of Veselka Camp

GIMLI, MANOTBA

JULY 1-14, 2013 AGES 7-14

For More Information contact Halya Osswald @ 204-661-6823

Please notify the Fr. Gregory of all sick and hospitalized parishioners. This is the duty of the family. Do not count on your friends and neighbours to pass the word around. Also, let the clergy know when your family members have been discharged from the hospital or moved to a nursing home.



SCHEDULE OF SERVICES AT THE CATHEDRAL

April 17th—Wednesday.

- ❖ Confession: 9:00 a.m.
- ❖ Divine Liturgy of the Presanctified Gifts: 9:30

April 20 — Saturday.

LAUDATION OF THE MOTHER OF GOD

Hovinnya for Clergy, families and faithful

- ❖ Confession: 8:30 a.m.
- ❖ Divine Liturgy: 9:30 a.m.
- ❖ Great Vespers: 5:00 p.m.
Sacrament of Confession following service.

April 21st — FIFTH SUNDAY OF THE GREAT FAST.

COMMEMORATION OF VENERABLE MARY OF EGYPT

- ❖ Confession: 9:30 a.m.
- ❖ Hours: 9:30 a.m.
- ❖ Divine Liturgy: 10:00 a.m.



THE SATURDAY EVENING SERVICE

Is the first service of the Resurrection. The Divine Liturgy on the following morning, is the second service. Sunday begins on the evening before, just as in the Bible, “there was an evening and morning the first day”. Therefore, the Vespers on Saturday evening is not only for those who are preparing to receive Holy Communion but also for all the faithful. As Orthodox Christians we know that the joy of celebrating the Resurrection should not be regulated to simply the Divine Liturgy. Rather we do well to participate in both of these services, as the righteous ones of the Old and New Testament times worshipped in the evening and morning.

WINNIPEG DEANERY

SCHEDULE OF SERVICES



April 14 – 4th Sunday of the Great Fast

-St. John Climacus-

Descent of the Holy Spirit—Tolstoi

- Passia Service: 5 p.m.
- Homilist: Rev. Fr. Gene Maximiuk
- Lecture: V. Rev. Archpriest Roman Bozyk

April 17 – 5th week of the Great Fast

ST. ANDREW'S COLLEGE CHAPEL/HOLY CROSS MISSION

- The Great Penitential Canon of St. Andrew of Crete: 6 p.m.

April 21 – 5th Sunday of the Great Fast

-Venerable Mary of Egypt-

ALL SAINTS CHURCH

- Passia Service: 6 p.m.
- Homilist: Rev. Fr. Evan Maximiuk
- Lecture: Rt. Rev. Protopresbyter Dr. Oleh Krawchenko



PRAYER BEFORE READING HOLY SCRIPTURE

O Master Who loves mankind, illuminate our hearts with the pure light of Your divine knowledge and open the eyes of our mind to understand the teachings of Your Gospel. Instill in us also the fear of Your blessed commandments, that we may overcome all carnal desires, entering upon a spiritual life and understanding and acting in all things according to Your holy will. For You are the enlightenment of our souls and bodies, O Christ



WEEKLY SCRIPTURE READINGS

APRIL 15—APRIL 21

Monday: Isaiah 37:33-38:6 Genesis 13:12-18 Proverbs 14:27-15:4

Tuesday: Isaiah 40:18-31 Genesis 15:1-15 Proverbs 15:7-19

Wednesday: Isaiah 41:4-14 Genesis 17:1-9 Proverbs 15:20-16:9

Thursday: Isaiah 42:5-16 Genesis 18:20-33 Proverbs 16:17-17:17

Friday: Isaiah 45:11-17 Genesis 22:1-18 Proverbs 17:17-18:5

Saturday: Hebrews 9:24-28 Mark 8:27-31

Sunday: Hebrews 9:11-14 Mark 10:32-45

***Let us do our best to read these
appointed passages at home every
day!***

By Way Of The Desert

Let days speak, and many years teach wisdom.

JOB 32:7

THE TEMPTATION to leave his community beset a brother for nine years. Every day he would get ready to go, taking up the cloak he slept in. When night came he thought, I will leave tomorrow. When the next day dawned, he would think, I really ought to remain here and resist this temptation for the Lord`s sake. He continued this routine every day for nine years. Then the Lord removed the temptation.

Let days speak, and many years teach wisdom.





ABOUT THE LADDER OF DIVINE ASCENT

In the sixth century, a monk of Mount Sinai named John wrote a book outlining the stages of the spiritual life. He based his entire work on the image of a ladder of thirty rungs, stretching from earth to heaven. Each rung described a step in the pursuit

of virtue and the spiritual life. Since it was first written, *The Ladder of Divine Ascent* has been an essential part of the formation of Orthodox monastics, and a mainstay of Orthodox ascetic spirituality. However, *The Ladder* is not just for monks and nuns because all Christians are called to make an ascent to the heights of heaven. For this reason the Church places the commemoration of Saint John and his Ladder on the 4th Sun-day of the Great Fast, as the faithful continue their ascent with the Lord to Golgotha and through Golgotha to His Heavenly Kingdom.

The 30 Steps of the Ladder of Divine Ascent

- ❖ Steps 1–4: renouncement of the world and obedience to a spiritual father
- ❖ Steps 5–7: penitence and affliction as paths to true joy
- ❖ Steps 8–17: the defeat of vices and acquisition of virtue
- ❖ Steps 18–26: avoidance of the traps of asceticism (laziness, pride, mental stagnation)
- ❖ Steps 27–29: acquisition of stillness or peace of the soul, of prayer, and of dispassion
- ❖ Step 30: the union of faith, hope, and love

THE SECRET TO AVOIDING SIN

Written by the Very Rev. Vladimir Berzonsky

“And Mary said: ‘My soul magnifies the Lord and my spirit rejoices in God, my Savior, for He has regarded the lowly estate of His maidservant’” (Luke1:46)

Imagine the man standing in the garden. The woman approaches, puts her arm on his shoulder and whispers something in his ear. He hesitates. He lowers his head. She says, “It’s all right. The serpent told me it will be a good thing for us, and he’s been here long before us.” The man looks long at the tree, and then he sees something between himself and the tree. He turns from the woman and walks in the other direction.

You know the story—what would have made it come out another way? What did they lack? The answer lies in the above words of the Virgin Mary: “He has regarded the lowly estate of His maidservant.” You may call it innocence on the part of Eve and Adam. Forgive them if you wish. As the French say: To understand is to forgive. But Mary was also innocent. What was her secret for pleasing the Lord? Not innocence, but humility. That’s the key to pleasing God.

The fathers of the past tell us that what St. Luke calls lowliness is freedom from all conceit. It’s not having a low opinion of oneself, for that opens the soul to being led into sin by the clever and manipulative. Nor, of course, is it vanity, for that leads to conceit and takes the form of pride. That sin brought down not just Adam and Eve, but Satan himself. The Bible is replete with warnings against pride: “Pride goes before destruction, and a haughty spirit before a fall” (Proverbs 16:18). “A man’s pride shall bring him low; but honor shall uphold the humble in spirit” (Proverbs 29:23).

Humility is the antidote to vanity. It comes from the term earth [humus]. One cannot fall far if he’s close to the earth. It embraces the beatitude: poor in spirit. Just as the proud person is a know-it-all who cannot learn because his opinion passes for wisdom in his own mind, so the humble and poor in spirit have a built-in receptivity to the Word of God.

The fathers place humility at the head of virtues, just as pride stands at the top of evil. The humble person is not likely to judge others, because he or she recognizes how much he has to travel on the way to God's Kingdom. Pride cancels self-awareness, but humility opens the door to that blessed capacity.

Humility does not reside alone in the soul of a person who knows himself and is beginning to see God's image within. Such a person is eager to work for the Kingdom to come on earth. He is not one to look around and wonder why there is so much confusion, ignorance, hatred and disobedience. He has enough to do snuffing out the traces of those snares in himself. And when he looks in himself, he finds nothing worth admiring. If anything good can be discovered by his deeds, he gives all the glory to God. Grace is the instrument by which anything worthwhile is achieved, and that comes from the Holy Spirit. "Praise God" is his instinctive reply to any compliment sent his way. He expects nothing much from the Lord, and he is satisfied with what it pleases God to send him. Even when hard times and disappointment find his heart, he is able to thank the Lord for the challenge to his faith and the opportunity to overcome the difficulties.



Accepting Correction

– Fr. Vladimir Berzonsky

Why is it that we can take correction from some people, but not from others? Parents usually learn how to criticize in the best meaning of the term, so that we eventually give them at least a grudging appreciation for having helped us correct a fault. Priests by definition must be able to help by their admonishments, so that we seek them out to find out what's wrong with our attitudes. The difference is that we discern who are the persons who truly want us to succeed in our relationships with others, from those who only look to put us down, in order to exalt their own egos. How rare are those we know who will soothe and comfort us with healing words; not

always do they praise us, because their true praise would be ineffective if they were unable to chastise when we required straightening out; but they discipline with love and truth, and we can see it in their eyes. Would it not be the greatest condemnation of the Church, if a person cannot find there comfort and correction with love, acceptance with discipline, guidance through words that put us back on the narrow path which leads to God, and away from the wind-ing road leading to destruction? Let us all strive towards making our Orthodox Church such a haven for sinners, and “Half-way House” for those who indeed desire to continue towards the Kingdom of Heaven.



THE WAY OF THE CROSS

From Parish Publishing LLC

“I didn’t realize what I was getting into.” That’s a statement we some-times make when we find it necessary to back out or turn away from some responsibility we’ve previously accepted. Perhaps we’d been asked to chair a community or school committee. We accepted, thinking of the honor. Months later, we resign after discovering that the job was all work, little thanks, and no honor at all. We hadn’t seen all that when we’d agreed to take on the task.



Lent invites us to rethink our commitment to follow Jesus Christ and be good stewards of our time and talent. “My way,” Jesus says, “requires you to deny yourself and carry a cross. Are you sure that you want to come with me?” Self-denial does not mean treating ourselves as dirt. Rather it means answering the call of Christ even when the call is to something we would not choose. It also means being so committed to Christ that we see Him brighter and more clearly than we see the hard road before us.



REMEMBER THE PROMISE?

From Parish Publishing LLC

Years ago, a young man knelt with his pastor and prayed as he committed to God his tithe. His first week's pay was \$10.00 and the tithe was \$1.00. As he grew older he became more prosperous and his tithe was \$7.00 a week, then \$10.00. He moved to another city and soon his tithe was \$100 a week, then \$200, then \$500. One day the younger man sent his old friend a wire, "Please come see me." The pastor arrived at the man's house. They had a good time talking over old times. Finally the man came to his point. "You remember that promise I made years ago to tithe. How can I get released from it?" "Why would you want to get released," asked the pastor? "It's like this," replied the man, "When I made the promise I only had to give \$1.00, but now it is \$500. I can't afford to give away money like that."



The old pastor look at his friend. "I am afraid we cannot get released from the promise, but there is something we can do. We can kneel and ask God to shrink your income so you can afford to give \$1.00 again."



FROM GLORY TO GLORY

By V Rev. Vladimir Berzonsky

"But we all with unveiled face, beholding as in a mirror the glory of the Lord, are being transformed into the same image from glory to glory, by the Spirit of the Lord"

(II Corinthians 3:18)

To understand what St. Paul means by unveiled face we must recall Moses descending from Mt. Sinai where he had been speaking with the Lord (Exodus 34:33). His face shone with light, and it frightened Aaron and the people. So he wore a veil when talking with them, but he removed the veil when speaking with God. Paul takes it to mean that the glow of

glory eventually faded from Moses' face, but the Holy Spirit is transforming Christians into a fuller awareness of God's glory. Rather than fading away, Christ's glory transforms true believers into ever-brighter icons of His image in us.



Another meaning is that while in the Old Testament God's glory was seen through a veil, with Christ there is no need for a veil, since what was opaque and obscure is now clear and brilliant. Once baptized and sealed with the gift of the Holy Spirit, those who continue to open their hearts to all the implications of being in Christ polish His image and progress from one stage of glory to another. There is no end of the possibilities to become like Christ, and to grow in grace. We are dust and earth invited to become like God in all ways except to share the essence of the Father, Son and Holy Spirit. Even after this life on earth is ended, we have the potential to continue growing in glory.

As for us, when we look at ourselves in a mirror, do we recognize the image of Christ staring back at us? We are called to be living icons, examples like those on our walls of true Christians with God's likeness shining from their faces. But there are veils:

A. Dreadful to admit that our churches harbor those with prejudice against people who are unlike them in some way. Maybe our parishes would grow if all of us were more accepting of what makes humanity different in various ways.

B. Some pick and choose what they like about the Orthodox Church and ignore the rest. They may like the music and ritual but not the personal confessions, fasting rules or

tithing. Cafeteria Christianity is part of the American scene, but it hardly fits the discipline of true believers.

C. Others are simply unteachable. They are determined to follow their own stubborn rules set by themselves and will be buried with the same blind irrational opinions that not even the Holy Spirit can soften.

The critical challenge is to wage a spiritual war against our sinful nature and the demonic thoughts that impair our good intentions. The priest Elias who lived about eight centuries ago wrote that our task is to make our hearts fertile and pure, so that the virtues and fruit of the Holy Spirit will multiply there. But we have two basic categories of spiritual foes to deal with: Passions of the body, such as sexuality, anger, depression, hatred, prejudice and other so-called natural emotions, and our thoughts which are even harder to suppress, because we think of them as somehow part of who we are.

Just when we feel that we have surrounded the garden of our heart with a fence that has no openings for the wild animals of lust, greed, laziness, overeating – after all the passions that afflict us have been kept out – the birds of the air alight on our hearts and invade us with ideas that are meant to confuse and bewilder us with all sorts of contradictory proposals.

From a human point of view, such a vision of glory seems out of reach. But when we make the effort and prove our desire to grow into the fullness of grace, God comes to us in the Holy Spirit, pointing us to Jesus Christ Who leads us to the Father.



PARISH AND COMMUNITY UPCOMING EVENTS

April

Sunday 28:

- UWAC — Lesia Ukrainka Branch Spring Tea

May

Sunday 5:

- PASCHA—Easter

Sunday 19:

- Spilne Sviachene—Easter Luncheon

June

Sunday 23:

- Pentecost—Cathedral Patron Feast Day

ІКОНА НА ОБКЛАДЕНЦІ " ICON ON THE FRONT COVER

ЧЕТВЕРТА НЕДЛЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

ПРП. ІОАНА ЛІСТВИЧНИКА

✠

FOURTH SUNDAY OF THE GREAT FAST

VEN. JOHN CLIMACUS (OF THE LADDER)

WEBSITE

Visit our Cathedral website at htuomc.org. The site will provide news, information and event updates.

CHECK IT OUT!



Ukrainian Orthodox Metropolitan Cathedral of the Holy Trinity

1175 Main Street Winnipeg, Manitoba
 Cathedral Office: 582-8946 Auditorium:582-7345 Fax: 582-4659
 Web page: htuomc.org

✠
His Eminence Metropolitan YURIJ
*Archbishop of Winnipeg and the Central Eparchy,
 Metropolitan of All Canada*
 ✠

**Rt. Rev. Mitred Archbishop Fr. Gregory Mielnik,
 Dean**

Office: 582-8946 *Residence:* 415-3166
E-mail: gmielnic@shaw.ca

ATTACHED CLERGY:

Rt. Rev. Protopresbyter Victor Lakusta –Chancellor UOCC
 Rev. Fr. Deacon Robert Hladiuk
 Rt. Rev. Protopresbyter Wolodymyr Sluzar –Priest Emeritus

Holy Trinity Office Hours are:

Monday: 9:00 AM – 3:00 PM /Secretary/
 Fr. Gregory: by appointment

THE CATHEDRAL FAMILY

CATHEDRAL PARISH COUNCIL

Dr. Gregory Palaschuk—President
 Res: 338-5301 Bus: 582-8946

BROTHERHOOD

Taras Monastyrski
 Res: 661-1125 Bus: 582-8946

SISTERHOOD

Rose Petras
 Res: 586-3672 Bus: 582-8946

CHURCH /SUNDAY/ SCHOOL

Dobr. Brenda Mielnik
 Res: 415-3166 Bus: 582-8946

OUTREACH COMMITTEE

Steve Hinkewich
 Res.: 667-5720 Bus: 582-8946

CATHEDRAL CHOIR

TBA
 Res: 669-1071 Bus: 582-8946

SENIORS' GOLDEN AGE CLUB

Taras Monastyrski
 Res: 661-1125 Bus: 582-8946

UKRAINIAN MUSEUM OF CANADA

Winnipeg Collection
 Margaret Pestrak
 Res:334-5267 Bus: 582-1018

JUNIOR CYMK—U.O.Y.

Advisors:
 Michelle Kowalchuk Res: 663-2994

U. S. R.L.—TYC WINNIPEG BRANCH

Maurice Bugera—President
 Res: 694-9639 Bus: 582-8946

UWAC—LESIA UKRAINKA BRANCH

Sonja Bejzyk—President
 Res:253-0013 Bus: 582-1018

ORDER OF ST. ANDREW

WINNIPEG CHAPTER
 Evhen Uzwyshyn
 Res:668-2824 Bus: 582-89 46

Holy Orthodoxy is the direct continuation of the Church of Jesus Christ and His Apostles, the Church of the Bible, the Church of the Creeds, the Church of the Fathers and the Church of the seven Ecumenical Councils.